

УДК 336.66

DOI: 10.36919/2312-7872.3.2024.135

Н. М. Котвицька,*д.е.н., доцент кафедри економіки, фінансів та обліку**Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»***ORCID: 0000-0003-0864-1470****М. Ю. Заярний,***аспірант кафедри економіки, фінансів та обліку**Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»***ORCID: 0009-0005-6419-7564****О. О. Анохін,***аспірант кафедри економіки, фінансів та обліку**Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»***ORCID: 0009-0000-5834-8729**

ФІНАНСОВА СТРАТЕГІЯ ПІДПРИЄМСТВ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ТА УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ

У сучасних умовах невизначеності, викликаній економічними, політичними та соціальними змінами, фінансове управління стає дедалі важливішим аспектом для організацій різного масштабу. Стаття досліджує основні виклики, з якими стикаються фінансові менеджери, та пропонує ефективні стратегії для управління фінансами в умовах високої невизначеності. В умовах сучасної економічної невизначеності підприємства електронної комерції стикаються з численними викликами, що вимагають ретельного планування та адаптації фінансової стратегії. Ця тема досліджує ключові аспекти розробки та впровадження фінансових стратегій для підприємств, що працюють в сфері електронної комерції, з акцентом на управління грошовими потоками. Аналізується вплив економічних факторів, таких як рецесії, зміни валютних курсів та нестабільність ринків, на фінансову стабільність підприємств. Економічна невизначеність може бути викликана різними факторами, такими як глобальні економічні кризи, політична нестабільність, зміни в законодавстві, природні катастрофи та інші непередбачувані події. В таких умовах підприємства стикаються з підвищеними ризиками, що потребує розробки та впровадження адаптивних фінансових стратегій. Основна увага приділяється аналізу ризиків, пов'язаних з коливанням ринків, змінами валютних курсів, непередбачуваністю регуляторних змін та іншими факторами, що можуть вплинути на фінансову стабільність компаній. Стаття також розглядає методи прогнозування та планування, які допомагають мінімізувати ризики та підвищити адаптивність фінансових стратегій. Основною метою даного дослідження є вивчення підходів до фінансового управління в умовах економічної невизначеності та розробка практичних рекомендацій для підприємств. В роботі розглядаються різноманітні інструменти та методи, які можуть бути використані для мінімізації фінансових ризиків та забезпечення фінансової стабільності.

Ключові слова: фінансове управління, ресурси, економічна невизначеність, фонди, бюджет, дохід, кошти.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Фінансове управління є ключовим аспектом функціонування будь-якого підприємства, оскільки воно забезпечує оптимальний розподіл ресурсів для досягнення стратегічних цілей. Проте в умовах економічної невизначеності, яка може бути викликана різноманітними факторами, такими як глобальні економічні кризи, політична нестабільність, природні катастрофи, пандемії та інші непередбачувані події, фінансове управління стає ще більш складним і критично важливим завданням. Основною проблемою фінансового управління в умовах невизначеності є підвищений рівень фінансових ризиків, який може суттєво вплинути на стабільність та виживання підприємства. Невизначеність створює нестабільність у доходах, витратах та грошових потоках, що ускладнює процес планування і прогнозування. Це, в свою чергу, призводить до необхідності розробки та впровадження адаптивних фінансових стратегій,

які б дозволили підприємству залишатися конкурентоспроможним та фінансово стійким. Фінансове управління в умовах невизначеності є комплексним та багатограним завданням, яке вимагає застосування сучасних підходів та інструментів. Ефективне вирішення цієї проблеми забезпечить фінансову стійкість підприємства, його здатність адаптуватися до змін та досягати стратегічних цілей в умовах нестабільного зовнішнього середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі існує ряд підходів до фінансової системи, що дозволяють отримати характерні риси для оцінки стану і перспектив розвитку на національному та регіональному рівнях. Даним вивченням проблематики займалися такі вчені сучасності, як, В.В. Баранова, І.Л. Бланка, В.М. Гриньова, К.Ю. Гусєва, О.І. Дранко, А.Г. Завгороднього, Н.М. Котвицька, М.Я. Коробова, О.О. Красноручський, В.М. Орел, А.М. Орел, Л.М. Павлова, В.Б. Перунова, та багато інших. На сьогоднішній день тема фінансової системи країни і регіону залишає відбиток для вивчення досліджуваної проблеми. Автори обговорюють важливість диверсифікації активів, створення резервних фондів та впровадження сучасних технологій для моніторингу фінансових показників у реальному часі. Практичні рекомендації включають розробку сценарного аналізу, використання хеджування та інших інструментів ризик-менеджменту, а також підвищення фінансової грамотності співробітників.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Основною метою наукового дослідження є змістовний аналіз та дослідження фінансових елементів національної системи та їх ролі в конкретному економічному стані країни, а також змістовна розробка теоретико-методологічних підходів до формування національної фінансової системи в умовах невизначеності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фінансова система представляє специфічний і встановлений різновид фінансових ресурсів і коштів, які використовуються країною. Внутрішня організаційна структура складається з доменів і зв'язків, представлених компонентами: національні фінанси, корпоративні фінанси, міжнародні фінанси та фінансові ринки.

Організаційна структура включає спеціальні органи управління, такі як фінансові установи, цільові фонди бюджетних відділів, управління та регулювання. Структура фінансової системи залежить від соціально-економічної ситуації в країні та національних інститутів.

Кожна держава має індивідуально розроблену та злагоджену фінансову систему. Раніше він складався з загальнодержавних казначейств, колективних і кооперативних підприємств і організацій, фондів центрального казначейства. Загальнодержавний центральний фіскальний фонд включає бюджети органів державної влади та місцевого самоврядування та державне соціальне страхування громадян.

Таким чином, урядова інформація про дефіцит бюджету зазвичай обмежена, особливо щодо використання джерел викидів для фінансування дефіциту бюджету [1].

Національний кредит також є невід'ємною частиною системи. Відносно проста структура фінансової системи повинна відповідати існуючій соціально-економічній структурі минулого.

Створення незалежної держави Україна потребувало створення унікальної фінансової системи, яка б адаптувалася до нових соціально-економічних умов і сприяла динамічному розвитку економіки та підвищенню добробуту народу. Хоча в Україні в минулому столітті та на початку ХХІ ст. була створена така система, структура фінансових ресурсів суттєво відрізняється від минулого як за обсягом фінансування освіти, так і за напрямом його використання. Для порівняння, фінансова система 1980-х років в основному базувалася на ресурсах фінансово-виробничого сектору, а приватний сектор економіки країни все ще становив основу національних інтересів.

Запровадження фінансової системи збіглося з утвердженням нації. Галузь починає бачити загальну картину, оскільки ключові елементи працюють. До них належать системи державних фінансів, банки, фондові та біржові біржі, страхові компанії, трасти та інвестиційні компанії.

Фінансова система України має досить складну та багаторівневу структуру. Висвітлено основні принципи побудови цієї багаторівневої фінансової системи.

– корпоративні фінанси повністю економічно незалежні та відокремлені від національних фінансів;

– державний бюджет є незалежним від позабюджетних фондів, фондів соціального страхування, пенсійного страхування та інших фондів;

– самофінансування всіх комерційних об'єктів;

– створення самостійної місцевої та регіональної бюджетної бази;

– право на формування самостійної монетарної політики;

– кожен учасник фінансово-господарської діяльності складає та виконує бізнес-план [2].

Фінансова система країни відображає і в першу чергу визначається формою і способом використання коштів підприємствами залежно від економічної моделі.

Фінансова система — це узагальнення різних типів фінансових ресурсів, централізовано доступних для країни, різних секторів економіки, окремих фінансових установ і навіть економічних і соціальних програм. Фрагментація фінансової системи є об'єктивним явищем, зумовленим різними потребами економічного розвитку. Структура фінансової системи не може бути статичною і тому швидкою. Впровадження системи фінансів відбувалося одночасно зі становленням в країні державності. Цей сектор економіки набув цілісної картини, адже його основні елементи функціонують [8, с. 26].

Залежно від процесу економічного розвитку певні елементи можуть додаватися або, навпаки, деякі з них зникати. Багато вчених узагальнили термін фінансова система до державних фінансів, тобто поняття існуючих бюджетів різних типів. Сучасна фінансова система нині включає господарські організації, державний кредит, страхування, фінанси, позабюджетні фонди та ін.

Основними характеристиками фінансової системи є:

- кожен сегмент фінансової системи отримує власний спосіб накопичення коштів, генерує накопичення фінансових ресурсів, отримує напрямки та методи майбутнього використання;
- кожна структура фінансової системи є відносно незалежною та має власну сферу дії;
- між ланками фінансової системи виникають тісні зв'язки та взаємні обмеження, а належне функціонування кожної ланки вимагає досконалості та ефективності всієї системи;
- національна фінансова система може досягти максимальної ефективності лише в тому випадку, якщо діяльність кожної ланки регламентується та регулюється законом;
- кожна ланка фінансової системи може бути розділена на менші частини, залежно від факторів, які впливають на фінансову організацію, головним чином формування та використання фінансових накопичених ресурсів.

Фінансові системи можуть відрізнятися за структурою та характеристиками. Це залежить від типу власності, рівня економічного розвитку країни тощо. Незважаючи на певні відмінності, усі пов'язані списки мають спільну основу.

Компоненти фінансової системи України базуються на трьох важливих елементах:

1. Функціональний розподіл складається з діяльності кожної ланки системи, наприклад через формування та використання державних фінансових фондів, і виражає відносини розподілу між державою, підприємствами та громадянами в державному бюджеті. Фінанси підприємств являють собою зв'язок між надходженням і використанням грошових коштів для задоволення різноманітних потреб основних ланок суспільного виробництва та виконанням зобов'язань перед державою і банками.

2. Територіальність — передбачає, що кожна територія повинна мати відповідні фінансові та страхові установи.

3. Загальність і стабільність фінансової системи визначається єдиною економічною та політичною основою всередині країни.

Усі ці елементи свідчать про єдину монетарну політику країни, цілі якої визначаються центральною фінансовою установою. Всі зв'язки регулюються єдиним законодавчим і нормативним законодавством, розрахованим на їх стабільне існування.

На жаль, серед економістів немає єдиної думки щодо того, що являє собою фінансову структуру, включаючи державний і місцеві бюджети, позабюджетні державні центральні фонди для цієї мети, позики, страхування та фінансування бізнесу.

Досліджено фінансову систему України та її структуру (табл. 1).

Основною складовою фінансової системи України є державний бюджет.

Частина фінансових ресурсів спрямовується на економічне становище підприємств країни та країни, добробут населення, рівень заробітної плати та прибутків, надходження коштів до національного централізованого податкового фонду (залежно від ситуації [6]. Проте державні кошти не можуть бути включені до фінансової архітектури, оскільки вони неорганізовані та юридично не зареєстровані. Це є важливою рисою фінансів.

Грошові ресурси нації формуються не у формі грошей, а у формі грошових доходів і ресурсів, які використовуються як засоби платежу для обігу товарів. Те саме стосується фінансових ринків, де цінні папери купуються та продаються. У цьому процесі, як і на товарних ринках,

відбуваються не тільки зміни форми вартості, а й процес обміну товарів. Тому фінансові ринки не слід включати у фінансову систему.

Таблиця 1

Фінансова система України та її структура

Компонент	Опис
Державні фінанси	Включають бюджетну систему (Державний бюджет та місцеві бюджети), державні цільові фонди, державний борг, фінанси державних підприємств і установ.
Місцеві фінанси	Фінансові ресурси місцевих органів влади, включаючи доходи і витрати місцевих бюджетів, місцеві податки та збори, місцеві цільові фонди, фінанси комунальних підприємств.
Фінанси підприємств	Фінансові ресурси підприємств різних форм власності (державні, приватні, комунальні, змішані), управління капіталом, доходами і витратами, інвестиційна діяльність, фінансова звітність.
Банківська система	Центральний банк (Національний банк України) та комерційні банки. Функції включають емісію національної валюти, регулювання грошово-кредитної політики, надання кредитів, управління депозитами та платіжними системами.
Небанківські фінансові установи	Страхові компанії, пенсійні фонди, інвестиційні фонди, кредитні спілки, ломбарди та інші установи, що надають фінансові послуги поза банківською системою.
Фондовий ринок	Ринок цінних паперів, включаючи акції, облігації та інші фінансові інструменти. Основні учасники: емітенти, інвестори, брокери, дилери, фондові біржі та регулюючі органи.
Страховий ринок	Ринок страхових послуг, включаючи життя, здоров'я, майно, відповідальність та інші види страхування. Основні учасники: страхові компанії, страховальники, перестраховальні компанії та регулюючі органи.
Державний борг	Зобов'язання держави перед внутрішніми та зовнішніми кредиторами. Включає державні запозичення, випуск державних облігацій, обслуговування та погашення боргу.

Джерело: сформовано на основі [1; 2].

Такі ринки є невід'ємною частиною фінансового механізму регулювання грошових потоків у країнах з ринковою економікою, наприклад національною економікою та світовими ринками.

Гроші також відіграють важливу роль у фінансовій системі, оскільки вони є найважливішим засобом обміну та зберігання вартості в економіці. Вони є невід'ємною частиною фінансової системи та виконують різноманітні функції, зокрема як засіб платежу, засіб збереження вартості та міру вартості. Кошти є частиною фінансового ринку, оскільки вони також використовуються як засіб фінансування різних проектів та інвестицій.

Усі інші елементи фінансової системи, такі як банки, фондові ринки, страхові компанії, валютні ринки, ринки деривативів тощо, залежать від наявності грошей в економіці.

Фінансування у сфері виробництва є дуже важливим аспектом, оскільки воно забезпечує необхідні кошти для розширення виробництва, закупівлі необхідного обладнання, оплати праці працівників та інших витрат, пов'язаних з господарською діяльністю.

У сучасних умовах виробництво зазвичай фінансується за рахунок кредитів банків, випуску акцій на біржі, випуску корпоративних облігацій, інвестицій партнерів та інвесторів.

Одним із важливих показників фінансової діяльності підприємства є прибуток, який розраховується шляхом віднімання витрат від виручки.

Щоб компанія була ефективною, важливо правильно розподілити фінансові ресурси та оптимізувати витрати. Для цього виробничі підприємства використовують різні методи управління фінансами, такі як:

- бюджетування;
- аналіз прибутків і збитків;
- бухгалтерський аудит тощо.

Інші фінансові показники, важливі для виробничих компаній, включають такі показники, як прибутковість, ліквідність і платоспроможність.

Вони дозволяють оцінити фінансову стійкість компанії, її здатність виконувати фінансові зобов'язання та отримувати прибуток.

Важливу роль в економіці відіграє також фінансування невиробничих галузей, таких як торгівля, послуги та громадське харчування. Оскільки ці галузі не беруть участь у виробництві товарів, їхні фінансові потреби можуть дещо відрізнятися від потреб обробної промисловості.

Одним із ключових показників фінансової діяльності суб'єктів невиробничої сфери є виручка від реалізації, яка визначається як сукупний дохід від реалізації товарів і послуг. Для цих галузей важливо правильно управляти запасами, контролювати витрати та оптимізувати прибуток. Як правило, ці галузі фінансуються за рахунок банківських кредитів, власних коштів компаній, інвестицій партнерів та інвесторів.

Казначейство можна визначити як групу фондів фінансових ресурсів країни. За своєю структурою вона є складною та багаторівневою частиною фінансової системи.

Державні фінанси включають:

- державний та місцеві бюджети;
- концентрований цільовий фонд;
- фінансовий стан підприємств, урядів і державних установ;
- державні позики;
- державне майнове страхування життя.

Національні фінанси регулюються бюджетами всіх рівнів, які об'єднані для формування єдиного бюджету країни. Зведений бюджет — це загальний бюджет, який включає всі бюджети на рівні держави, області, місцевої громади чи іншої адміністративної одиниці. Структура бюджетної системи країни регулюється Законом про бюджет, який, по суті, базується на її розподілі на адміністративні регіони.

Консолідовані бюджети допомагають урядам та іншим організаціям зрозуміти загальний обсяг фінансових ресурсів, доступних для реалізації планів і програм.

Співвідношення між різними елементами бюджетної системи залежить саме від рівня демократичного розвитку країни. Загальний бюджет України включає державний бюджет і місцеві бюджети України. Державний бюджет є ядром національної фінансової системи. Охоплює всі сфери народногосподарської діяльності. В основному бюджет відображає фінансове становище країни.

Проте бюджет є дуже складною економічною категорією, і його не можна розглядати в явному вигляді чи використовувати як показник без детального аналізу структури національної бюджетної системи.

До цільових фондів України входять:

1. Фонд соціального страхування — цей фонд створений для забезпечення соціального захисту населення у разі втрати доходів або підвищення соціального рівня населення.
2. Фонд розвитку житлово-комунального господарства — цей фонд було створено для фінансування проектів, пов'язаних із відновленням, модернізацією та будівництвом житлової та громадської інфраструктури.
3. Фонд дорожнього будівництва — цей фонд був створений для фінансування будівництва та ремонту доріг і мостів.
4. Фонд розвитку енергоефективності та відновлюваної енергетики — цей фонд був створений для фінансування проектів, пов'язаних з енергоефективністю та використанням відновлюваних джерел енергії.
5. Фонд культури та мистецтва — цей фонд було створено для фінансування проектів, пов'язаних із культурою, мистецтвом та розвитком національної спадщини.
6. Фонд підтримки агропромислового комплексу — цей фонд створено для фінансування проектів, пов'язаних із розвитком аграрного сектору, збільшенням виробництва сільськогосподарської продукції та підтримкою сільського господарства.

Державна позика — це позика, яка надається центральним банком країни з метою регулювання грошової маси в економіці та забезпечення стабільності фінансової системи. Це важливий інструмент монетарної політики країни, оскільки дозволяє центральному банку регулювати кількість грошей в обігу, впливати на рівень інфляції, а також забезпечувати стабільність фінансової системи країни.

Страхування та резерви — це фінансові продукти, які використовуються для захисту від ризиків і несподіваних витрат. Кошти, зібрані страховими компаніями від клієнтів як страхові премії та використані для виплати страхових відшкодувань у разі настання страхового випадку. Страхові кошти включають кошти, призначені для виплати компенсації збитків, медичних витрат, пенсійного забезпечення тощо.

Резерви — це кошти, зібрані та зберігаються підприємствами чи урядами на випадок несподіваних витрат або фінансових труднощів, і можуть бути створені на рівні держави чи

окремого бізнесу. Це включає готівку, цінні папери, нерухомість та інші активи. Страхування та резерви є важливими частинами фінансової системи, оскільки вони допомагають забезпечити фінансову стабільність в умовах невизначеності та ризику. Це означає, що ви завжди можете захистити себе від несподіваних витрат і ризиків. Для ефективного функціонування фінансової системи України необхідно вжити таких заходів:

- підвищення ефективності банку шляхом інтеграції;
- реформа банківської системи (уряд може працювати над збільшенням кількості банківських установ), це підвищить конкуренцію та знизить вартість банківських послуг, водночас це забезпечить стабільність банківської системи та необхідність вносити зміни) в відповідно до банківських правил для забезпечення фінансової стабільності);
- підвищення рівня фінансової грамотності населення (фінансова грамотність є важливим елементом для стабільного функціонування фінансової системи, і це вимагає від урядів забезпечувати навчання фінансовій грамотності для різних соціальних груп населення, щоб допомогти підвищити рівень їхнього фінансового грамотності, визнання фінансових ризиків і можливостей, які можуть призвести до впровадження програми);
- зменшити залежність від іноземного капіталу;
- розвиток ринку цінних паперів.

Формування фінансових ресурсів значною мірою залежить від рівня економічного розвитку країни, який є важливим фактором формування фінансових ресурсів [9].

Країни з розвинутою економікою зазвичай мають вищі рівні доходів своїх громадян, більше можливостей інвестувати дискреційні кошти та більший інвестиційний потенціал.

Висновок. Умови невизначеності, що характерні для сучасної економіки, вимагають від підприємств впровадження ефективних стратегій фінансового управління. Адаптація до змінного середовища, ризик-менеджмент та оптимізація фінансових ресурсів стають ключовими аспектами для забезпечення стійкості та конкурентоспроможності бізнесу. Високий рівень невизначеності потребує від фінансових менеджерів швидкого прийняття рішень на основі гнучких планів та сценарного аналізу. Важливим є також використання сучасних фінансових інструментів та технологій, що сприяють більш точному прогнозуванню та ефективному розподілу ресурсів. В умовах невизначеності важливо приділяти увагу диверсифікації джерел фінансування, підвищенню прозорості фінансової діяльності та зміцненню фінансової дисципліни. Впровадження системи раннього попередження та управління ризиками дозволяє мінімізувати можливі втрати і забезпечити стійкий розвиток підприємства. Таким чином, ефективне фінансове управління в умовах невизначеності стає важливим фактором успіху, сприяючи адаптивності та стабільності підприємств у сучасному економічному середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бюджетний менеджмент: Підручник / За заг. ред. В. Феодосова. К.: КНТЕУ, 2004. 864 с.
2. Благун І.Г., Воронко Р.М., Бучкович М.Л. Бюджетний менеджмент. Львів: «Магнолія-2006», 2017. 224 с.
3. Закон України «Про Державний бюджет України на 2018 рік». URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2246-19>
4. Козарезенко Л.В. Фінансова політика розвитку людського потенціалу: монографія. К.: Центр учбової літератури, 2016. 411 с.
5. Крамаренко Г.О. Фінансовий менеджмент: підручник / Г.О. Крамаренко, О.Є. Чорна. 2-ге вид. К.: Центр учбової літератури, 2009. 520 с.
6. Лук'яненко І.Г., Сидорович М.Я. Бюджетно-податкова політика країни: нові виклики: монографія. Київ. НаУКМА, 2014. 230 с.
7. Малік Л.В. Проблеми фінансового планування і бюджетування / Л.В. Малік, К. І. Павлова. К.: Знання, 2008. 367 с.
8. Орел А.М., Дяченко В.В. Особливості фінансової системи в економічних процесах країни. Управління змінами та інновації. Науковий журнал. 2023. № 6. С. 25–33.
9. Орел В.М. Вплив глобалізації на економічні системи та виникнення між ними конкуренції. Актуальні проблеми інноваційної економіки. № 3. 2017. С. 52–58.

REFERENCES

1. Feodosova, V.(2004), Byudzhethnyy menedzhment [Budget management], Pidruchnyk. KNTEU, Kyiv, Ukraine.
2. Blagun, I.G., Voronko, R.M. and Buckovich, M.L. (2017), Byudzhethnyy menedzhment [Budget management],»Magnolia-2006», Lviv, Ukraine.
3. The Law of Ukraine «On the State Budget of Ukraine for 2018», available at:<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2246-19> (Accessed 10 Jly 2024).
4. Kozarezenko, L.V. (2016), Finansova polityka rozvytku lyuds'koho potentsialu [Financial policy of human potential development], Tsentr uchbovoyi literatury, Kyiv, Ukraine.
5. Kramarenko, H.O. (2009), Finansovy menedzhment [Financial management], Tsentr uchbovoyi literatury, Kyiv, Ukraine.
6. Luk'yanenko, I.H. and Sydorovych, M.YA. (2014), Byudzhetno-podatкова polityka krayiny: novi vyklyky [Budget and tax policy of the country: new challenges], NaUKMA, Kyiv, Ukraine.
7. Malik, L.V. and Pavlova, K. I. (2008), Problemy finansovoho planuvannya i byudzhetuvannya [Problems of financial planning and budgeting], Znannya, Kyiv, Ukraine.
8. Orel, A.M. and Dyachenko, V.V. (2023), «Peculiarities of the financial system in the country's economic processes», Upravlinnya zminamy ta innovatsiyi. No. 6, pp. 25–33.
9. Orel, V.M. (2017), «The impact of globalization on economic systems and the emergence of competition between them», Aktual'ni problemy innovatsiynoyi ekonomiky. No. 3, pp. 52–58.

Kotvytska N. M., Zayarny M. Yu., Anokhin O. O. FINANCIAL STRATEGY OF E-COMMERCE ENTERPRISES IN CONDITIONS OF ECONOMIC UNCERTAINTY AND CASH FLOW MANAGEMENT

In today's uncertain environment caused by economic, political and social changes, financial management is becoming an increasingly important aspect for organizations of all sizes. The article examines the main challenges facing financial managers and suggests effective strategies for managing finances in an environment of high uncertainty. In today's economic uncertainty, e-commerce businesses face numerous challenges that require careful planning and adaptation of financial strategy. This topic explores the key aspects of developing and implementing financial strategies for e-commerce businesses, with an emphasis on cash flow management. The impact of economic factors, such as recessions, exchange rate changes and market instability, on the financial stability of enterprises is analyzed. Economic uncertainty can be caused by various factors, such as global economic crises, political instability, changes in legislation, natural disasters and other unforeseen events. In such conditions, enterprises face increased risks, which requires the development and implementation of adaptive financial strategies. The main focus is on the analysis of risks associated with market fluctuations, exchange rate changes, unpredictability of regulatory changes and other factors that can affect the financial stability of companies. The article also examines forecasting and planning methods that help minimize risks and increase the adaptability of financial strategies. The main purpose of this study is to study approaches to financial management in conditions of economic uncertainty and to develop practical recommendations for enterprises. The work considers various tools and methods that can be used to minimize financial risks and ensure financial stability. An effective solution to this problem will ensure the financial stability of the enterprise, its ability to adapt to changes and achieve strategic goals in the conditions of an unstable external environment.

Keywords: financial management, resources, economic uncertainty, funds, budget, income, funds.